

**Ajuntament
de Barcelona**

Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona

Curs escolar 2012 - 2013

Resum Executiu

Gener 2014

Direcció de l'estudi:

Institut Barcelona Esports - Ajuntament de Barcelona

Realització de l'estudi:

Jordi Viñas, Albert Plans i Sandra Oliva
Itik Consultoria de l'Esport i el Lleure, S.L.

Disseny gràfic i maquetació:

Coordinació i edició de la publicació:

Institut Barcelona Esports - Ajuntament de Barcelona

D.L.:

Continguts

1. Introducció	4
2. Plantejament de l'estudi	5
3. Anàlisi de dades.....	7
3.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu.....	7
3.1.1 Pràctica esportiva per gènere.....	8
3.1.2 Pràctica esportiva per territori	9
3.1.3 Pràctica esportiva segons edat i curs escolar	11
3.1.4 Pràctica esportiva per lloc de naixement	12
3.1.5 Pràctica esportiva segons la tipologia de centre	14
3.1.6 Pràctica esportiva segons el nivell de pràctica dels pares/tutors.....	14
4. Tipus de pràctica esportiva.....	16
4.1 Esports més practicats	16
4.2 Distribució de pràctica esportiva durant la setmana	18
4.3 Competició	19
4.4 Motius de pràctica	23
4.5 Historial de pràctica i abandonament.....	26
4.6 Motius de no pràctica	27
4.7 Motius d'abandonament	28
4.8 Pràctica ocasional.....	30
5. Pràctica esportiva dels escolars de centres d'educació especial	33
5.1 Esports més practicats	34
5.2 Competició	34
5.3 Motius de pràctica	34
5.4 Llocs de pràctica esportiva	35
5.5 Companys de pràctica esportiva	36
5.6 Historial i motius d'abandonament	37
6. Conclusions	38

1. Introducció

L'any 2007 es va impulsar, des de l'Institut Barcelona Esports - Ajuntament de Barcelona (IBE), l'Estudi dels hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona, amb l'objectiu de conèixer la realitat de la pràctica esportiva dels escolars de la ciutat i així definir les polítiques públiques de promoció esportiva entre aquest col·lectiu. Enguany, després d'aquesta primera edició de l'estudi, s'ha considerat necessari fer una revisió per tal d'actualitzar-ne els resultats i, així, conèixer l'evolució que la pràctica d'activitat física i esport ha tingut en aquests darrers anys.

Com a agent impulsor i promotor de la pràctica esportiva, a l'IBE se li fa necessari conèixer amb dades detallades i actualitzades la realitat dels escolars en quant als seus hàbits esportius. L'estudi que a continuació es presenta respon a la preocupació per conèixer la situació de la pràctica esportiva dels escolars de la ciutat en horari no lectiu. Un estudi d'aquestes característiques és rellevant per identificar els aspectes importants i determinants de la pràctica esportiva escolar, com és el cas de les preferències en relació al tipus de pràctica esportiva, la seva freqüència de pràctica, les motivacions que indueixen a la pràctica, o bé les causes que condueixen a l'abandonament de la pràctica, entre d'altres.

Davant l'interès i la necessitat de l'IBE per incloure en la pràctica esportiva a les persones que presenten discapacitat, en el present estudi s'ha incorporat una primera anàlisi dels hàbits esportius d'aquests escolars. És fonamentalment una aproximació al perfil dels escolars de centres d'educació especial que són practicants d'esport.

2. Plantejament de l'estudi

La principal finalitat de l'estudi ha estat conèixer l'estat de la situació actual dels hàbits esportius dels escolars de la ciutat de Barcelona fora de l'horari lectiu, i comparar-lo amb el dels resultats de 2007 per saber quina evolució ha tingut. Les conclusions d'aquest estudi serviran per confirmar o redefinir criteris que orientin les futures polítiques de promoció i difusió de l'activitat física i l'esport en edat escolar.

La població escolar de Barcelona en el curs 2012-13 va ser de 157.367 infants i joves. S'ha treballat amb una mostra de 4.045 escolars que garanteix la representativitat estadística de la mateixa.

Fitxa tècnica de la investigació	
Univers	Població escolar de la ciutat de Barcelona, 157.367 escolars
Àmbit	Ciutat de Barcelona
Dimensió de la mostra	4.045 escolars
Error de la mostra	$\pm 1,51\%$, per al conjunt de la població
Nivell de confiança	95%, $p=q=0,5$
Procediment de mostreig	Mostreig probabilístic per quotes
Dates de treball de camp	Del 8 de març al 13 de juny del 2013

Tenint en compte els paràmetres següents, que han esdevingut les variables independents de la recerca, s'ha delimitat la mostra per:

Gènere: per a qualsevol tipus de població és un dels principals paràmetres diferenciadors tant per índex de pràctica com, sobretot, per tipus de pràctica.

Curs: el curs, utilitzat en aquest estudi com a equivalent d'edat, té una influència decisiva en el tipus de pràctica i objectius de la mateixa.

Tipus de centre d'ensenyament: anar a un centre d'ensenyament públic o privat també pot esdevenir un paràmetre diferenciador a l'hora de practicar esport.

Distribució geogràfica: en principi, els escolars tendrien a utilitzar espais esportius pròxims al lloc de residència. Per tant, en funció de la zona de Barcelona on es visqui i els equipaments esportius existents, es podria tendir a practicar un tipus d'esport o un altre. Per aquest motiu, la mostra ha estat segmentada en districtes, respectant la proporció de població escolar de cadascun. Per exemple, a Sants-Montjuic s'han passat 322 enquestes que representen el 8,9%

de la mostra, fracció molt similar al 8,8% dels escolars de la ciutat, que són els que cursen els seus estudis en aquest districte.

Historial esportiu familiar: la família és un factor educatiu important en els nois i noies. El fet de que la figura paterna o materna faci esport podria influir de manera decisiva en l'actitud de l'escolar vers la pràctica esportiva.

Procediment: el treball de camp ha consistit en l'administració d'una enquesta mitjançant qüestionari. A l'hora de dissenyar el qüestionari, s'ha tingut en compte la senzillesa de les preguntes formulades i el vocabulari emprat. S'ha definit la pràctica esportiva dels escolars a partir de la primera pregunta: "Fas algun esport o activitat física fora de l'horari escolar durant el curs?". A continuació, el qüestionari s'ha dividit en tres parts diferenciades: una primera part, destinada a les persones que actualment fan activitat física durant el curs escolar (preguntes 1 a 18); una segona part, destinada a les persones que no fan activitat física durant el curs escolar (preguntes 19 a 23); un últim apartat, destinat a la pràctica d'activitat física esportiva ocasional i a l'historial esportiu familiar, entre d'altres (preguntes 24 a 33). L'estudi dels hàbits esportius dels escolars de centres d'educació especial s'ha realitzat mitjançant la mateixa estructura de qüestionari, però modificant totes aquelles preguntes que requerien ser adaptades.

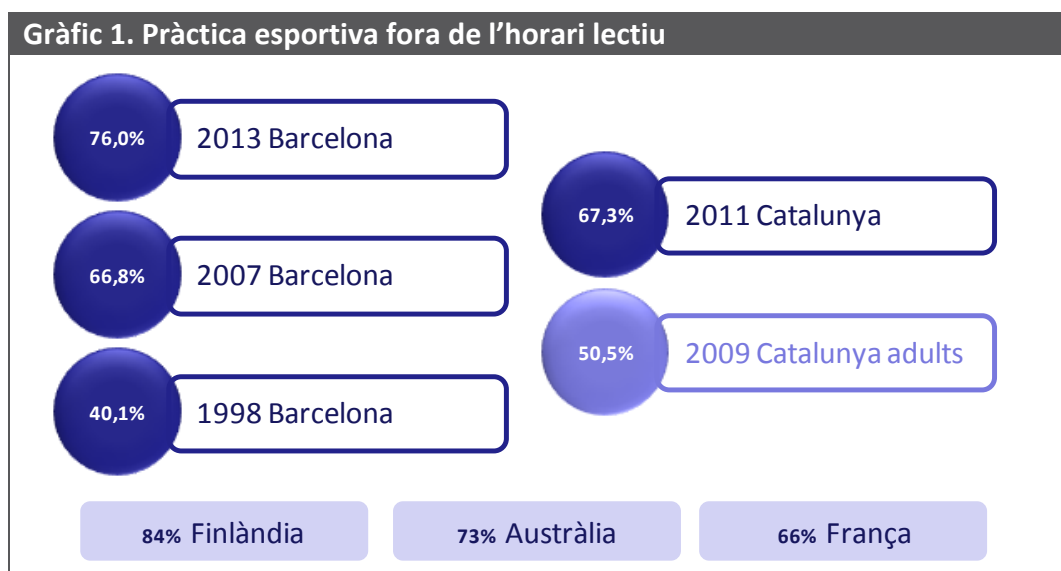
Tractament de dades: s'ha realitzat amb el programa informàtic estadístic SPSS (Statistical Package for Social Sciences) que ha permès encreuar les diferents variables d'estudi.

3. Anàlisi de dades

3.1. Pràctica esportiva fora de l'horari lectiu

El primer aspecte a analitzar, essencial per interpretar els altres resultats, és el que fa referència a l'índex de pràctica esportiva. La definició com a tal d'aquest aspecte determina que l'esport ha de ser practicat per nois i noies de 6 a 18 anys, durant el curs escolar, fora de l'horari lectiu i de forma regular (setmanalment).

En aquest sentit, **el 76,0% dels escolars de Barcelona afirma practicar esport de forma regular durant el curs fora de l'horari lectiu** (Gràfic 1), mentre que el 24,0% admet no practicar-ne.

Comparant aquests resultats amb els d'estudis anteriors, s'observa **un creixement del 9,2% respecte l'estudi realitzat l'any 2007** i un creixement del 35,9% respecte el de 1998.

Així mateix, agafant de referència els resultats de l'estudi d'àmbit estatal del 2011, es reflecteix que el nivell de pràctica esportiva de la ciutat de Barcelona és un 8,7% superior al de tot Catalunya, ja que és **un entorn urbà que ofereix una major accessibilitat a la pràctica esportiva**.

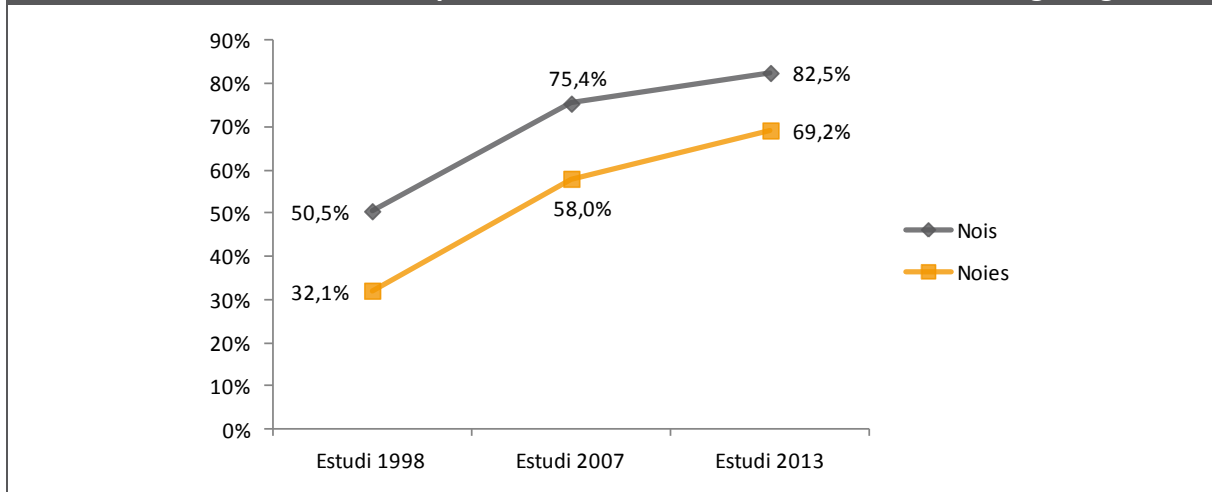
I encara més, s'observa una clara **evolució cap a un creixement dels índex de pràctica que consoliden a la ciutat amb uns nivells de pràctica esportiva en edat escolar capdavanters a nivell mundial¹.**

Tot i així, malgrat que en un futur sigui necessari plantejar noves edicions d'aquest estudi per tal de conèixer l'evolució dels hàbits esportius dels escolars, l'anàlisi dels resultats suggereix que molt possiblement ja s'estiguin assolint uns nivells de pràctica màxims. **Per això, no deixa de ser interessant reflexionar sobre si, una vegada ja hem assolit uns nivells de pràctica molt elevats, el que ara esdevé necessari és focalitzar l'atenció sobre la qualitat de la pràctica.**

3.1.1 Pràctica esportiva per gènere

Aprofundint en l'anàlisi dels resultats, es detecten diferències significatives entre ambdós gèneres. En el Gràfic 2 es pot observar com **el percentatge de nois que practica esport (82,5%) és superior al de noies (69,2%), establint-se un distanciament del 13,3%.**

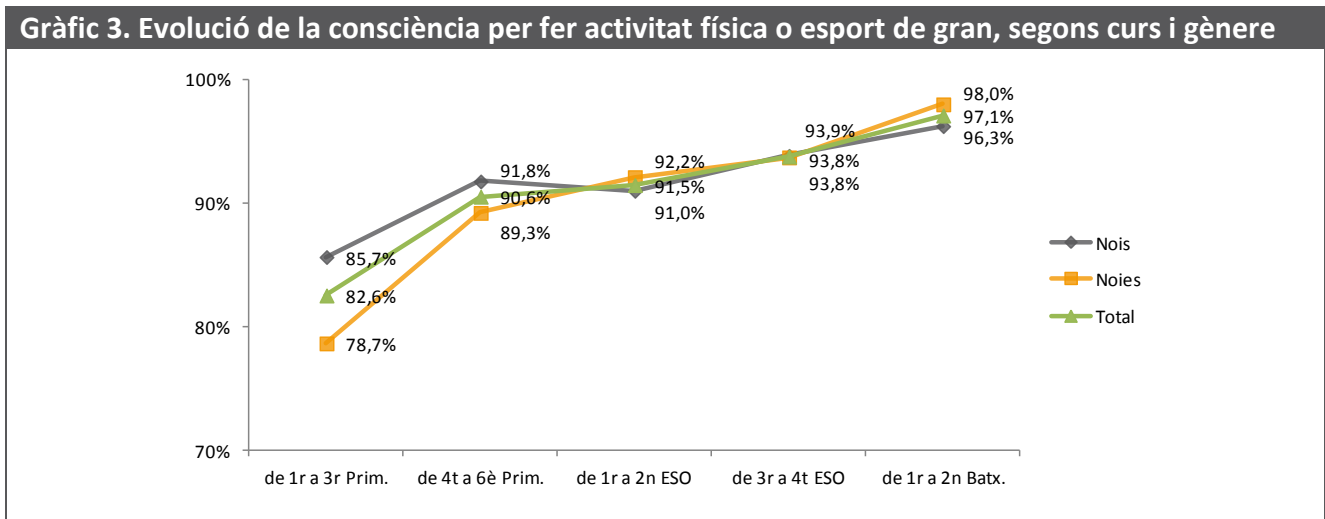
Gràfic 2. Evolució de l'índex de pràctica en els diferents estudis realitzats, segons gènere

Fent la comparació amb l'estudi realitzat el 2007, es pot veure que **la diferència entre ambdós sexes s'ha reduït un 4,1%**, en haver-se produït un major creixement del nivell de pràctica de les noies. Per tant, la preocupació per l'evolució en paral·lel ha deixat d'existir, assolint-se un dels objectius plantejats a partir dels resultats de l'estudi del 2007.

¹ Els resultats dels índex de pràctica en d'altres països s'han realitzat amb metodologies diverses que no garanteixen una definició del què és la pràctica esportiva en edat escolar.

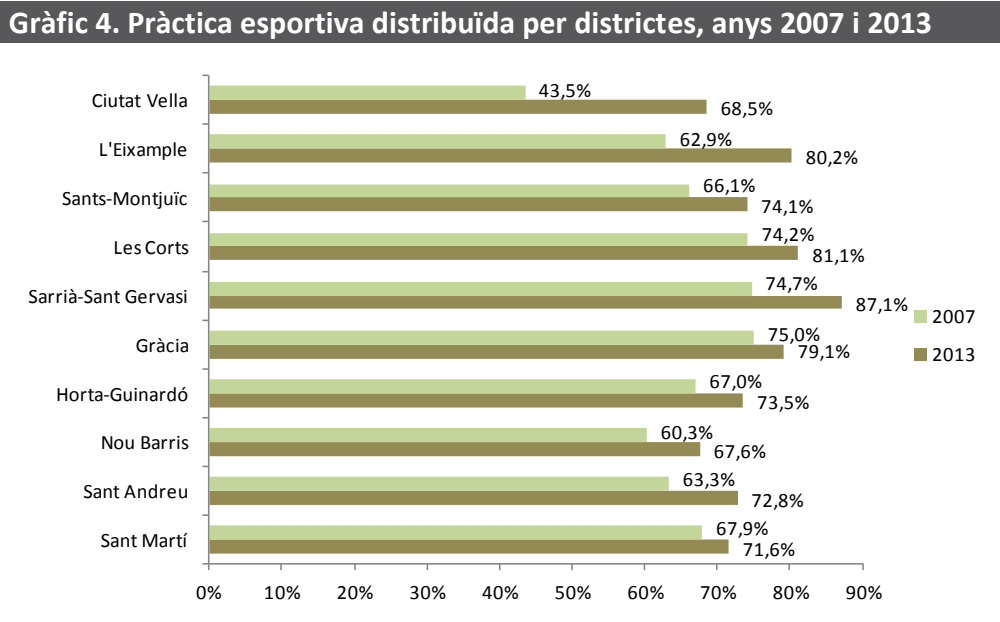
D'acord al que s'indicava en l'estudi realitzat el 2007, per aconseguir augmentar el nivell de pràctica de les noies no sembla necessari incrementar-ne la sensibilització, ja que tal i com s'evidencia amb el Gràfic 3, conforme augmenta l'edat elles estan més conscienciades de la necessitat de fer activitat física i esport de gran.

Per aquest motiu, **convindria seguir facilitant la pràctica esportiva ajudant a fer el pas de la conscienciació a la pràctica.**

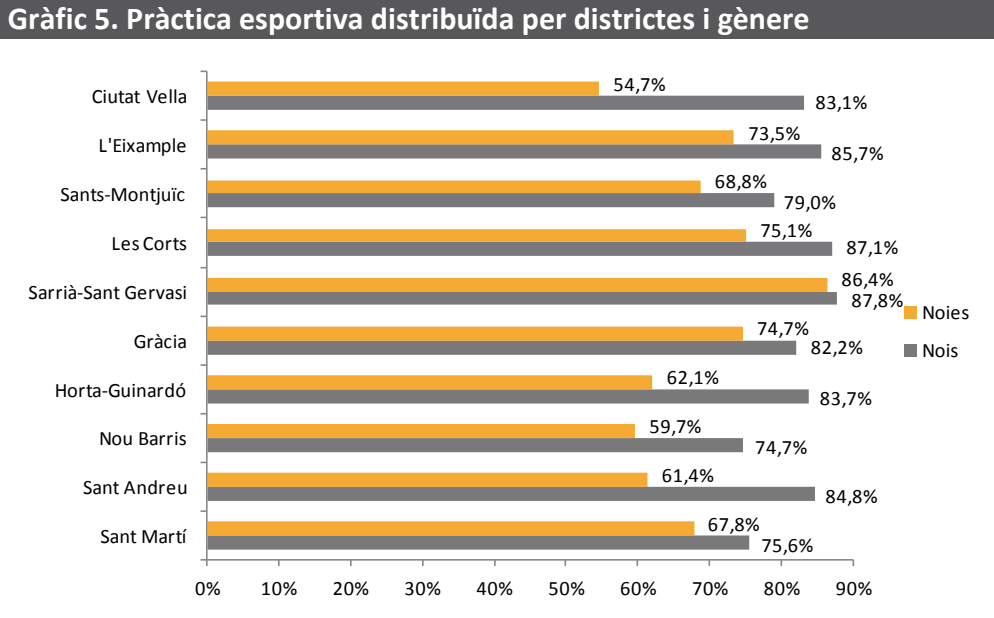
3.1.2 Pràctica esportiva per territori

Seguint amb l'anàlisi dels resultats, es pot veure que també hi ha diferències entre els nivells de pràctica dels diferents districtes de la ciutat. Tal i com mostra el Gràfic 4, **l'augment de l'índex de pràctica ha estat generalitzat en tots els districtes**, on Sarrià-Sant Gervasi (87,1%) i Nou Barris (67,6%) presenten, respectivament, el major i menor percentatges. Comparant aquests resultats amb els de l'estudi realitzat l'any 2007, s'observa que **la diferència entre el districte amb més i menys nivell de pràctica s'ha reduït un 4,7%.**

En aquest sentit, cal destacar l'increment del 25,0% registrat a Ciutat Vella, que ha deixat de tenir uns nivells molt per sota dels de la resta de districtes. Aquest fet evidencia l'efecte que les polítiques municipals de promoció esportiva han pogut tenir entre la població escolar d'aquest districte, després que l'estudi realitzat l'any 2007 l'identifiqués com un col·lectiu diana on era necessari potenciar la pràctica esportiva.

Segmentant els resultats en funció del gènere (Gràfic 5), es pot veure que **el districte de Sarrià-Sant Gervasi és on nois (87,8%) i noies (86,4%) assoleixen els nivells de pràctica més elevats de tota la ciutat, sent alhora el districte on es troben menys distanciats.**

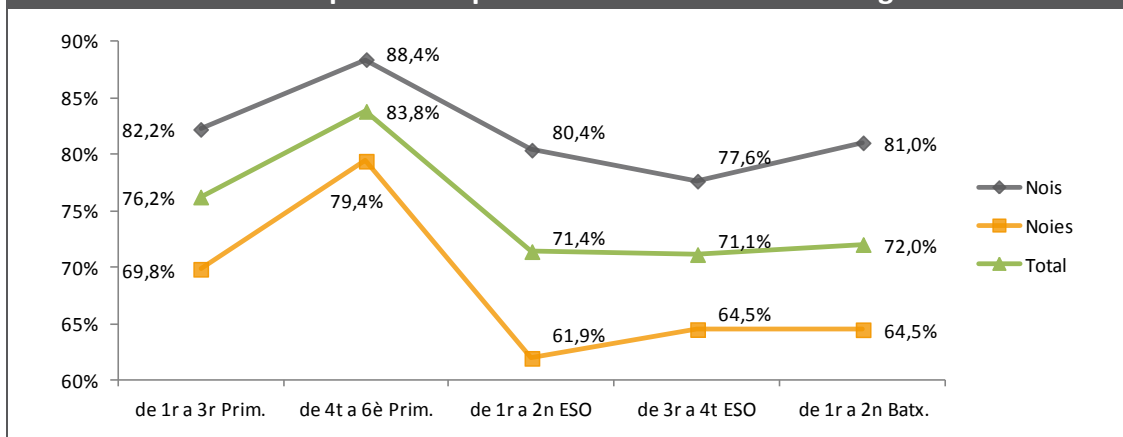

3.1.3 Pràctica esportiva segons edat i curs escolar

La relació que s'estableix entre els nivells de pràctica esportiva i l'edat/curs dels escolars enquestats és un altre aspecte interessant d'analitzar. En el Gràfic 6 s'han agrupat les edats dels enquestats en cinc grans grups: de 1r a 3r de primària, de 4t a 6è de primària, 1r i 2n d'ESO, 3r i 4t d'ESO i Batxillerat. **L'evolució de la pràctica en funció de l'edat/curs escolar presenta tres moments clau:**

- En primer lloc, **l'augment del nivell de pràctica en passar dels cursos de 1r a 3r de primària (76,2%) als cursos de 4t a 6è de primària (83,8%).**
- En segon lloc, **el notable descens de l'índex de pràctica en passar del cicle educatiu de primària (83,8%) al de secundària (71,4%).**
- En darrer lloc, **l'estabilització dels percentatges de pràctica des dels cursos de 1r a 2n de secundària (71,4%) fins els cursos de 1r a 2n de batxillerat (72,0%).**

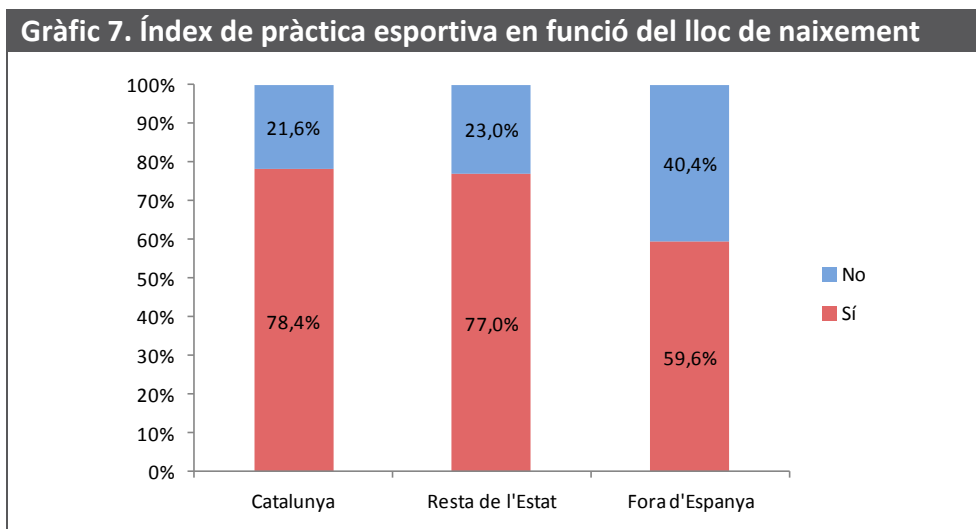
Gràfic 6. Evolució de la pràctica esportiva en funció del curs i del gènere

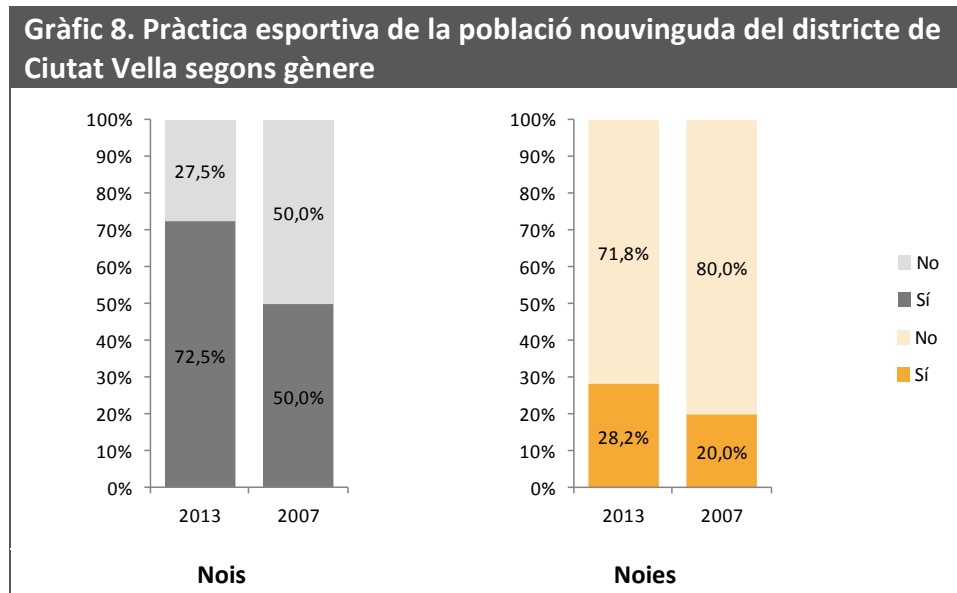
En funció del sexe, es pot veure que la diferència entre nois i noies -sempre favorable als nois- se situa entre el 9,0% i el 12,4% en els cursos de primària i entre els 13,1% i els 18,5% en els cursos de secundària i batxillerat. Respecte els resultats de l'estudi del 2007, **la diferència entre sexes ha augmentat en els cursos de primària i ha disminuït en els cursos de secundària i batxillerat**. Cal remarcar que tot i que la davallada més crítica es localitza a 1r d'ESO, l'índex de les noies és del 61,9%.

3.1.4 Pràctica esportiva per lloc de naixement

De l'anàlisi de l'índex de pràctica en funció del lloc de naixement (Gràfic 7), es desprèn que **els nivells de pràctica dels escolars nascuts a Catalunya (78,4%) i a la resta d'Espanya (77,0%) són similars**. En canvi, s'observa que aquest percentatge disminueix notablement entre **els escolars nascuts fora de l'estat espanyol (59,6%)**, sent un 18,8% inferior.

En aquest punt és interessant analitzar la situació del districte de Ciutat Vella, com a conseqüència dels baixos nivells de pràctica detectats en l'estudi de l'any 2007, que s'indicava que venien motivats pel baix percentatge de pràctica de la població nouvinguda -especialment de les noies-.

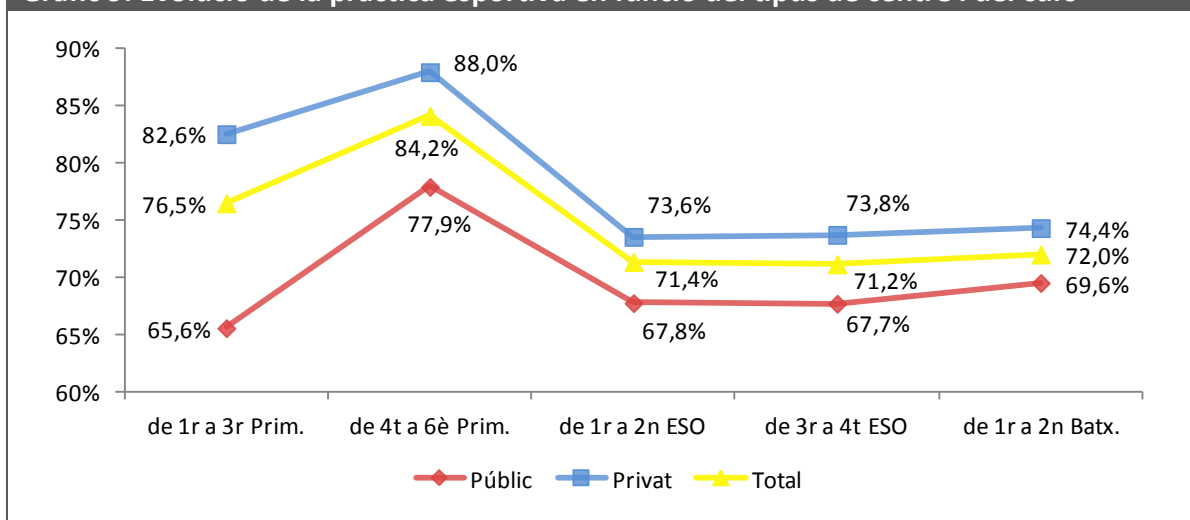

El Gràfic 8 mostra, que respecte l'estudi del 2007, l'índex de pràctica dels escolars de Ciutat Vella nascuts de fora d'Espanya ha crescut en ambdós sexes, si bé ho ha fet de forma més rellevant en els nois (22,5%) que en les noies (8,2%).

3.1.5 Pràctica esportiva segons la tipologia de centre

Un altre aspecte interessant d'analitzar és l'índex de pràctica esportiva en funció de la tipologia de centre -públic o privat- on el noi/a cursa els seus estudis. Segons mostren els resultats, **un 79,9% dels escolars de centres privats afirma fer activitat física i esport fora de l'horari escolar, per un 70,1% dels escolars de centres públics**, reflectint una diferència del 9,8% entre ambdós tipus de centres.

Gràfic 9. Evolució de la pràctica esportiva en funció del tipus de centre i del curs

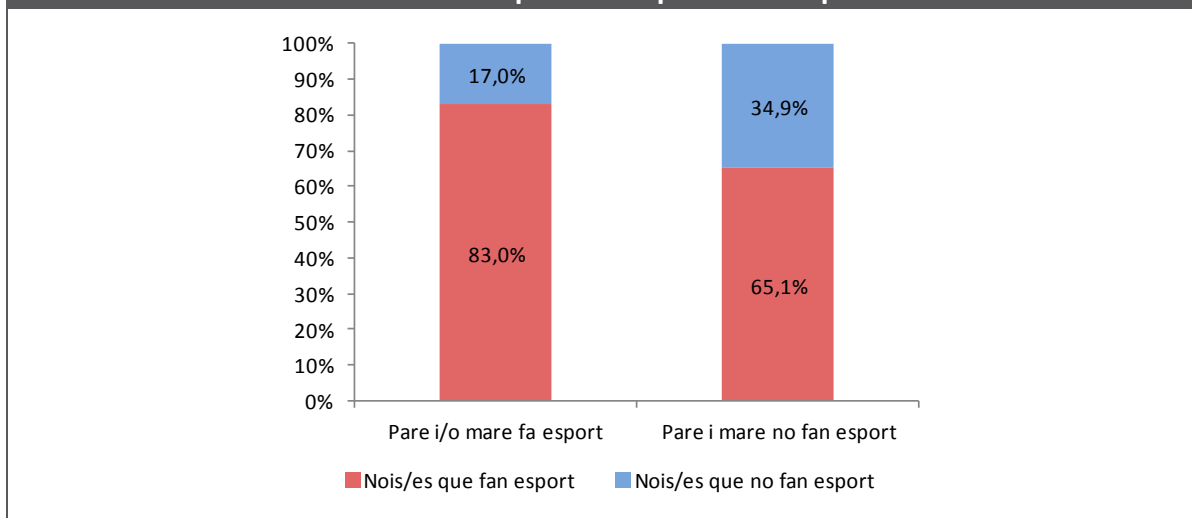

Segmentant els resultats en funció del curs, el Gràfic 9 mostra que **el nivell de pràctica esportiva dels centres privats és superior al dels centres públics en totes les etapes educatives**, i que **la diferència que es dona entre ambdós tendeix a disminuir a mesura que augmenta l'edat dels escolars, estabilitzant-se amb l'inici de l'educació secundària**. Cal remarcar que en el cicle inicial de primària la diferència entre ambdós tipus de centre és del 17,0%.

3.1.6 Pràctica esportiva segons el nivell de pràctica dels pares/tutors

Analitzant amb més profunditat les dades en funció del nivell de pràctica dels pares/mares o tutors/es (Gràfic 10), s'observa que **quan el pare i/o mare de l'escolar fa esport l'índex de pràctica del noi/a és del 83,0%**, en canvi **quan cap dels dos progenitors fa pràctica esportiva el percentatge es redueix un 17,9%, situant-se en el 65,1%**.

Gràfic 10. Relació entre els nivells de pràctica esportiva dels pares o tutors i els escolars

Així doncs, es reafirma la importància dels models familiars en la pràctica esportiva en edat escolar, donada la influència que els pares/mares o tutors/es poden tenir en el nivell de pràctica dels infants i joves.

4. Tipus de pràctica esportiva

Un aspecte clau per determinar els hàbits esportius és el tipus de pràctica esportiva realitzada. Conèixer quins són els esports més practicats, la distribució de pràctica durant la setmana, el nivell de pràctica de competició o els motius de pràctica, entre d'altres, ajuden a definir aquest aspecte.

4.1 Esports més practicats

A l'hora de definir el tipus de pràctica esportiva el present estudi ha incorporat -a diferència del realitzat l'any 2007- un nou matís, la distinció entre:

- **Pràctica esportiva organitzada** a la qual s'està apuntat.
- **Pràctica esportiva per lliure** que es realitza de forma autònoma, és a dir, sense estar subjecte a la supervisió d'una persona encarregada de conduir l'activitat.

De l'anàlisi de dades es desprèn que existeixen diferències significatives entre ambdós topologies de pràctica (Taula 1).

Taula 1. Esports més practicats segons tipologia			
Pràctica organitzada		Pràctica per lliure	
Futbol i Futbol sala	34,3%	Ciclisme/Anar en bici	32,4%
Bàsquet	16,0%	Córrer	31,6%
Natació	15,3%	Futbol i Futbol sala	18,4%
Dances	15,2%	Caminar	17,1%
Esports de lluita	8,9%	Gimnàs/Fitness	15,7%

En comparació amb els resultats de l'estudi del 2007, **l'anàlisi dels percentatges de pràctica organitzada indica que l'esport ha tendit a diversificar-se**, ja que exceptuant el futbol per la seva rellevància social i les dances per la seva vinculació a les noies, el nivell de pràctica de la majoria dels altres esports més practicats ha disminuït respecte el 2007 en favor d'altres.

Al mateix temps, en ambdós tipus de pràctica s'observen diferències en funció del gènere. La Taula 2 mostra que els esports de caràcter organitzat més practicats entre els nois i les noies segueixen corresponent a activitats lligades tradicionalment als estereotips masculins i femenins.

Taula 2. Esports més practicats segons any d'estudi i sexe			
2013 Barcelona			
Nois		Noies	
Futbol i Futbol sala	54,2%	Danses	32,0%
Bàsquet	15,8%	Natació	17,9%
Natació	13,4%	Bàsquet	16,6%
Esports de lluita	12,3%	Futbol i Futbol sala	8,5%
Tennis	5,8%	Patinatge	8,4%

2007 Barcelona			
Nois		Noies	
Futbol i Futbol sala	43,6%	Danses	26,4%
Bàsquet	25,6%	Natació	25,2%
Natació	14,3%	Bàsquet	14,1%
Tennis	8,5%	Patinatge	10,7%
Gimnàs/Fitness	8,1%	Tennis i Gimnàs/Fitness	8,0%

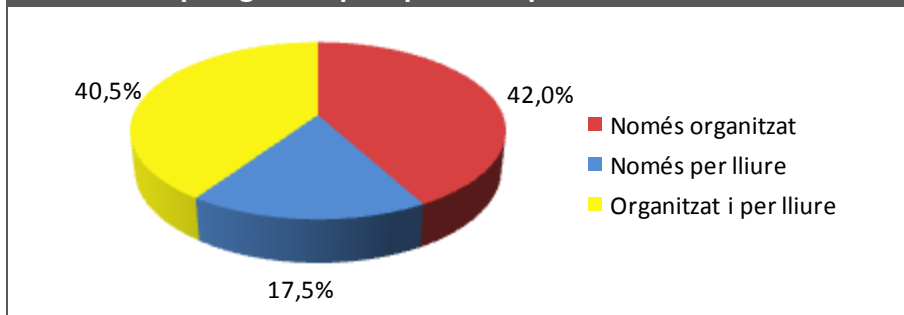
Si comparem els resultats actuals amb els de l'edició anterior de l'estudi es pot veure que els esports majoritàriament practicats segueixen sent els mateixos tant en els nois com en les noies. Tot i així, cal destacar que a causa de la diversificació de la pràctica esportiva en edat escolar a la ciutat de Barcelona, entre els esports més practicats es produeix l'aparició del futbol en les noies i dels esports de lluita en els nois.

Pel que fa a les activitats practicades per lliure, els nois presenten majors percentatges de pràctica d'esports col·lectius -sobretot de futbol-, mentre que les noies s'inclinen totalment per esports associats a la pràctica per lliure -ciclisme/anar en bici, córrer, caminar, gimnàs/fitness i patinar-.

Les activitats esportives a les quals els nois i noies escolaritzats són més fidels es corresponen amb els esports organitzats més practicats: futbol i futbol sala (28,4%), bàsquet (11,0%), natació (10,7%), danses (9,3%) i esports de lluita (5,3%).

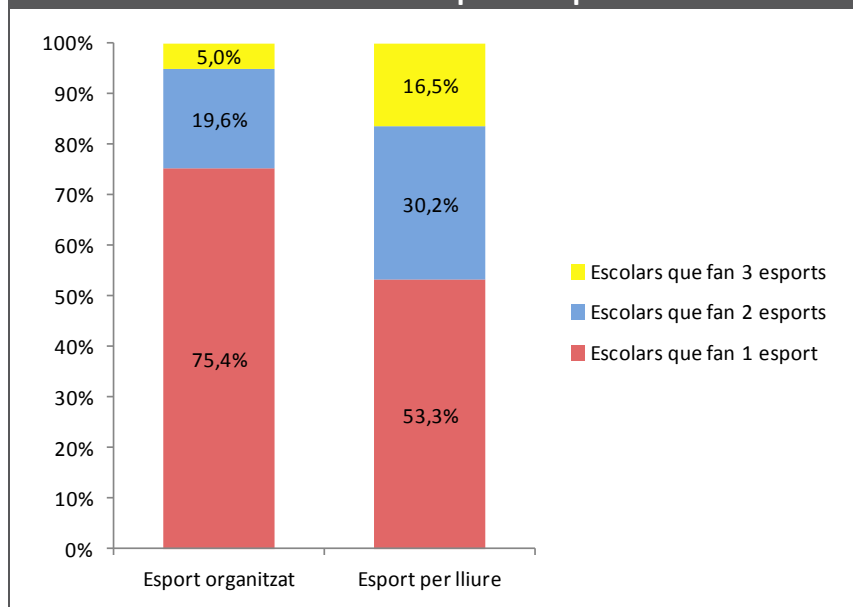
Finalment, aprofundint en la tipologia d'esports practicats es pot donar una major definició del tipus de pràctica esportiva realitzada pels escolars. D'una banda, el Gràfic 11 permet veure que entre els escolars que diuen fer pràctica esportiva, **un 42,0% practica només esport organitzat, un 17,5% realitza només esport per lliure i un 40,5% fa esport tant de forma organitzada com per lliure.**

Gràfic 11. Tipologia d'esport practicat pels escolars

De l'altra, el Gràfic 12 reflecteix que hi ha més possibilitats de practicar alhora més d'un esport entre la pràctica per lliure que entre la pràctica organitzada.

Gràfic 12. Nombre d'activitats esportives practicades

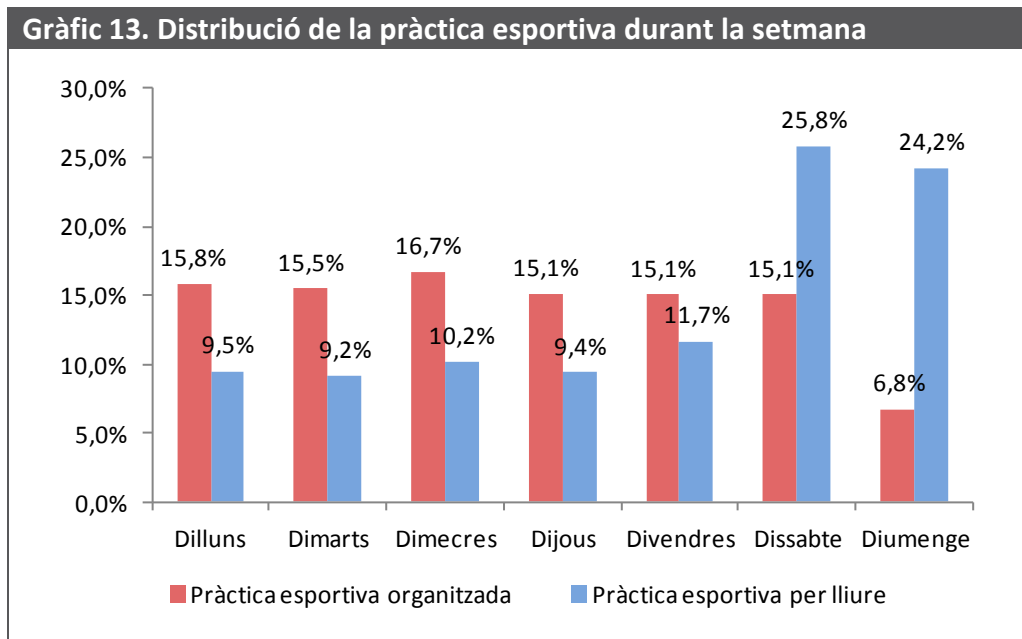

Per tant, no dependre de cap organització ni col·lectiu a l'hora de fer esport facilita la combinació de més esports a la vegada.

4.2 Distribució de pràctica esportiva durant la setmana

Analitzant amb més profunditat el tipus de pràctica esportiva, el Gràfic 13 mostra la distribució setmanal de les activitats esportives practicades, identificant-se diferències evidents entre la pràctica esportiva organitzada i la que els nois i noies realitzen per lliure. **La pràctica esportiva**

organitzada es troba repartida de manera equilibrada al llarg de la setmana, mentre que la pràctica esportiva per lliure es produeix fonamentalment durant els caps de setmana.

Possiblement, els espais de pràctica d'una i altra difereixen també substancialment. Així, la pràctica organitzada tindria lloc en espais esportius convencionals, mentre que la pràctica esportiva per lliure tindria lloc en espais en el medi urbà i/o natural. La major disponibilitat de temps de lleure i d'oci en caps de setmana explicaria el major volum de pràctica esportiva per lleure que s'hi desenvolupa.

4.3 Competició

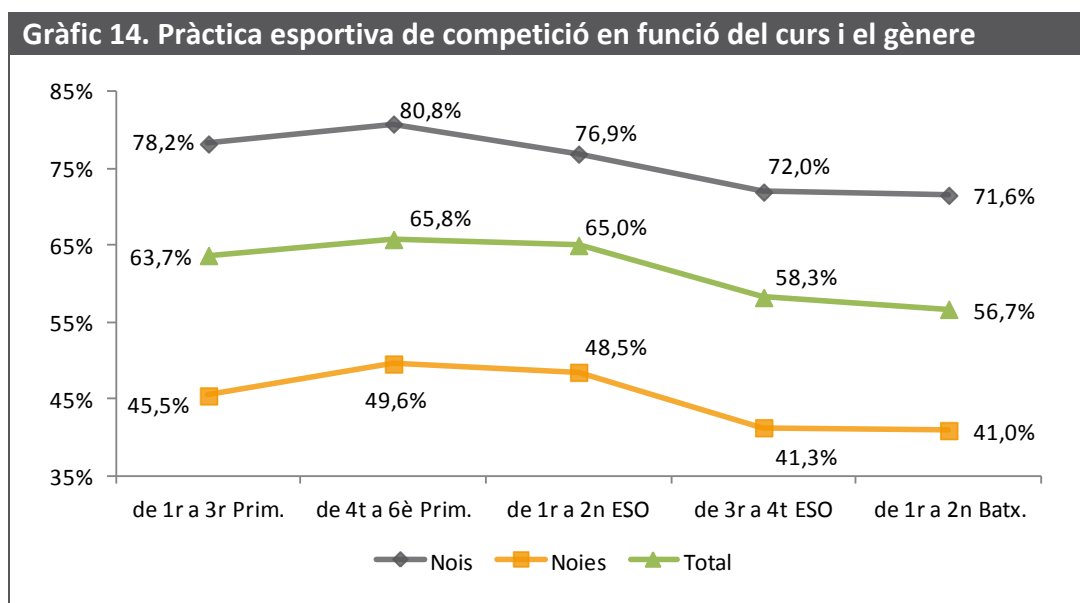
El nivell de pràctica de competició és un altre aspecte rellevant que contribueix a caracteritzar el tipus de pràctica esportiva dels escolars. En aquest sentit, **un 62,7% dels nois i noies practicants afirma fer competicions o partits de l'esport que practiquen**, un 3,3% més que en l'estudi de l'any 2007.

Analitzant aquests resultats en funció del gènere s'observa que el percentatge de nois que participa en competicions i partits (76,8%) és significativament superior al de noies (45,9%). Aquests resultats es troben lligats al tipus de pràctica esportiva per gènere, ja que els esports

més practicats pels nois es corresponen a esports on la competició és un element important, fet menys habitual en les practiques esportives més realitzades per les noies.

Al Gràfic 14 es pot veure l'evolució de la pràctica de competició en funció del curs i el gènere, a partir del qual es destaquen tres aspectes:

- De 1r de primària a 2n de secundària els resultats són força similars, sent lleugerament superiors als de 3r de secundària a 2n de batxillerat.
- El punt de pràctica competitiva més alt (65,8%) s'assoleix entre els cursos de 4t i 6è de primària, a partir dels quals tendeix a disminuir progressivament fins assolir el mínim als cursos de 1r a 2n de batxillerat (56,7%).
- El punt d'inflexió en el que es produeix una disminució més significativa de la pràctica competitiva es troba situat entre el primer i el segon cicle de secundària.

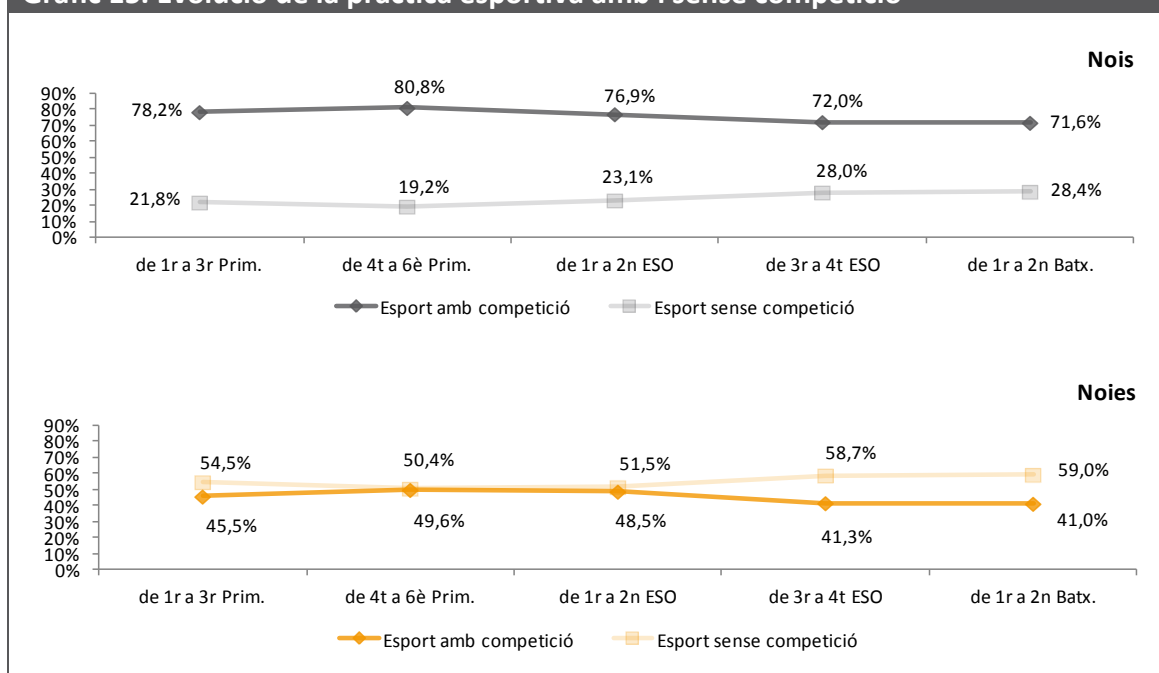

La diferenciació d'aquests resultats en funció del gènere mostra que la pràctica competitiva dels nois és superior a la de les noies en tots els cursos educatius, mantenint-se una diferència estable pròxima al 30,0% en tots els cursos educatius.

Ampliant l'anàlisi de l'evolució de la pràctica competitiva, el Gràfic 15 mostra l'índex de pràctica esportiva amb i sense competició en cadascun dels cursos i gèneres. La comparació entre sexes evidencia tres fets:

- En tots els cursos educatius la pràctica competitiva dels nois és sempre superior a la no competitiva, mentre que en les noies succeeix tot el contrari.
- La diferència entre practicants d'esport amb i sense competició és més accentuada en els nois que en les noies.
- A mesura que s'acosten a l'adolescència la pràctica no competitiva augmenta en ambdós sexes, en especial en les noies.

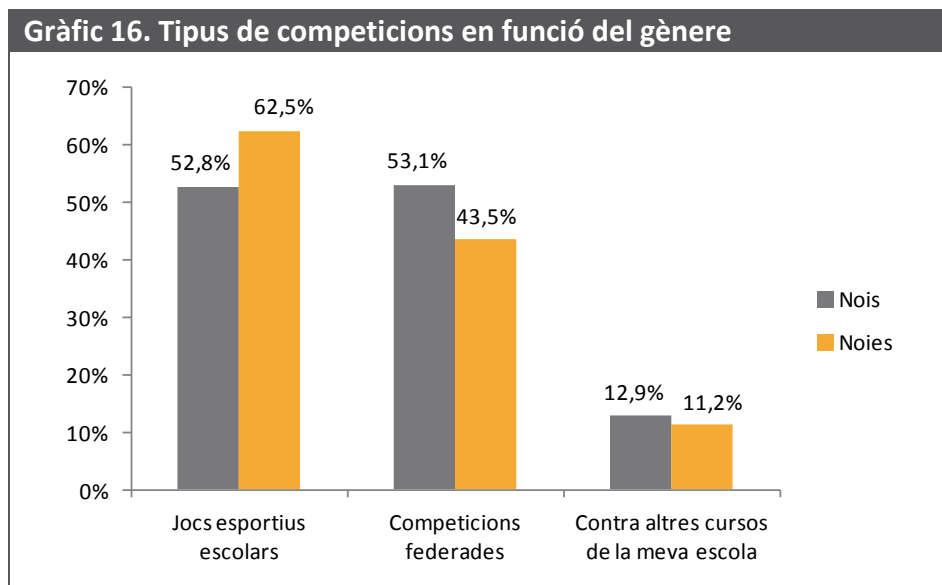
Gràfic 15. Evolució de la pràctica esportiva amb i sense competició

Aprofundint en l'anàlisi de la pràctica competitiva, un **56,0% dels escolars que competeix ho fa en el marc dels Jocs Esportius Escolars, mentre que el 50,1% afirma fer-ho en competicions federades**. Un 12,4% competeix contra altres cursos de la seva pròpia escola.

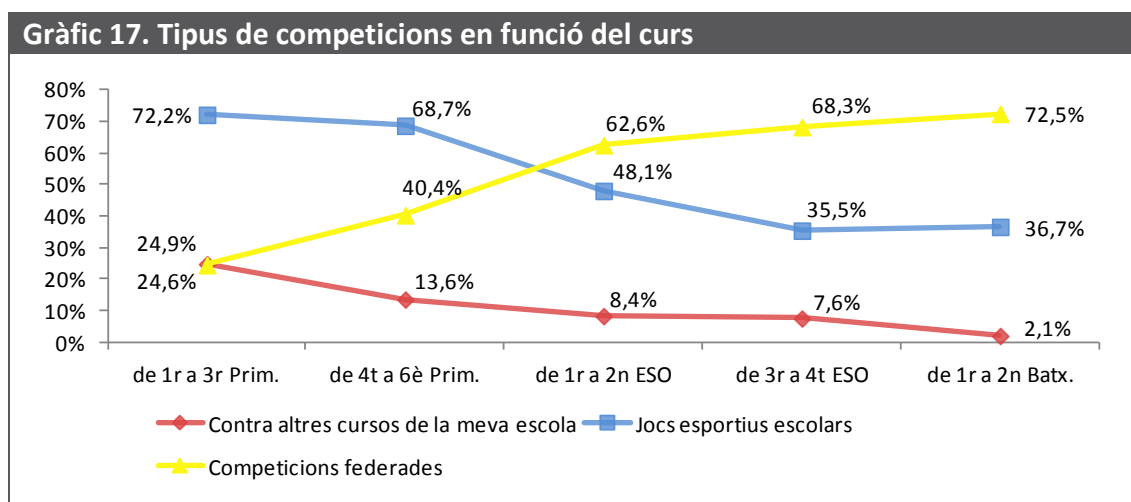
Segmentant aquests resultats en funció del gènere, el Gràfic 16² mostra que **les noies tenen tendència a participar més en els Jocs Esportius Escolars que en la competició federada, mentre que els nois hi participen d'una manera més equilibrada**.

² Els escolars de 1r i 2n de primària no van respondre aquesta pregunta.

Aquest resultat porta a la reflexió sobre el rol que juguen els Jocs Esportius Escolars de la ciutat en la inserció de les noies a l'esport de competició, és a dir, en les facilitats d'accés que hi tenen en comparació amb les possibilitats que ofereixen els clubs i la seva estructura d'esport federat.

En aquest sentit, aquesta reflexió es constata en la predominança dels Jocs Esportius Escolars com la competició principal a l'educació primària (Gràfic 17³). **El canvi a l'educació secundària suposa un punt d'inflexió cap a l'esport federat, de manera que els Jocs Esportius Escolars van perdent força progressivament.**

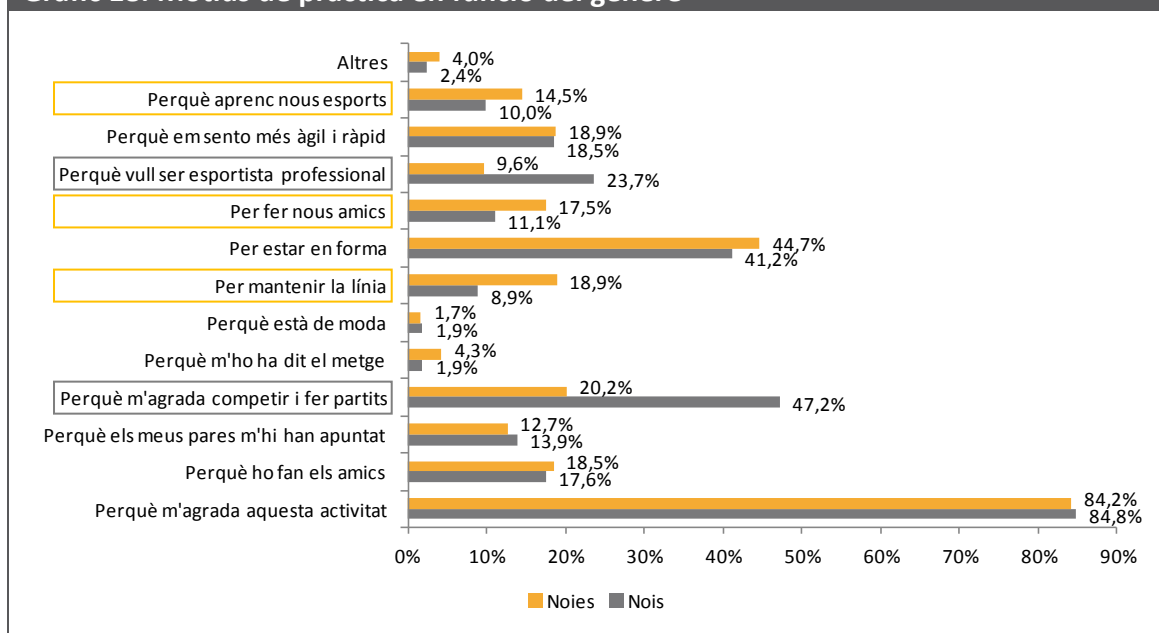
³ Els escolars de 1r i 2n de primària no van respondre aquesta pregunta.

Pel que fa a l'esport sense competició, a un **48,1% dels escolars que indica no practicar esport de competició, li agradaria fer competicions i/o partits**, un 9,1% menys que en l'estudi de l'any 2007. Aquests resultats presenten **diferències poc evidents en funció del gènere, on nois (50,9%) i noies (46,8%) mostren una voluntat similar**, però en canvi són més importants en relació al curs d'estudi de l'escolar. En aquest sentit, **la motivació per competir va perdent força a mesura que augmenta l'edat de l'escolar**, en disminuir d'un 56,4% a un 28,4% entre els cursos de 1r a 3r de primària i de 1r a 2n de batxillerat.

4.4 Motius de pràctica

El principal motiu dels escolars per fer esport és la pròpia satisfacció de practicar l'activitat que fan (**84,4%**). En segon i tercer lloc valoren, respectivament, poder estar en forma (42,6%) i poder competir i fer partits (34,8%). Tots tres motius registren un lleuger descens respecte el 2007, induint a una diversificació dels motius de pràctica esportiva.

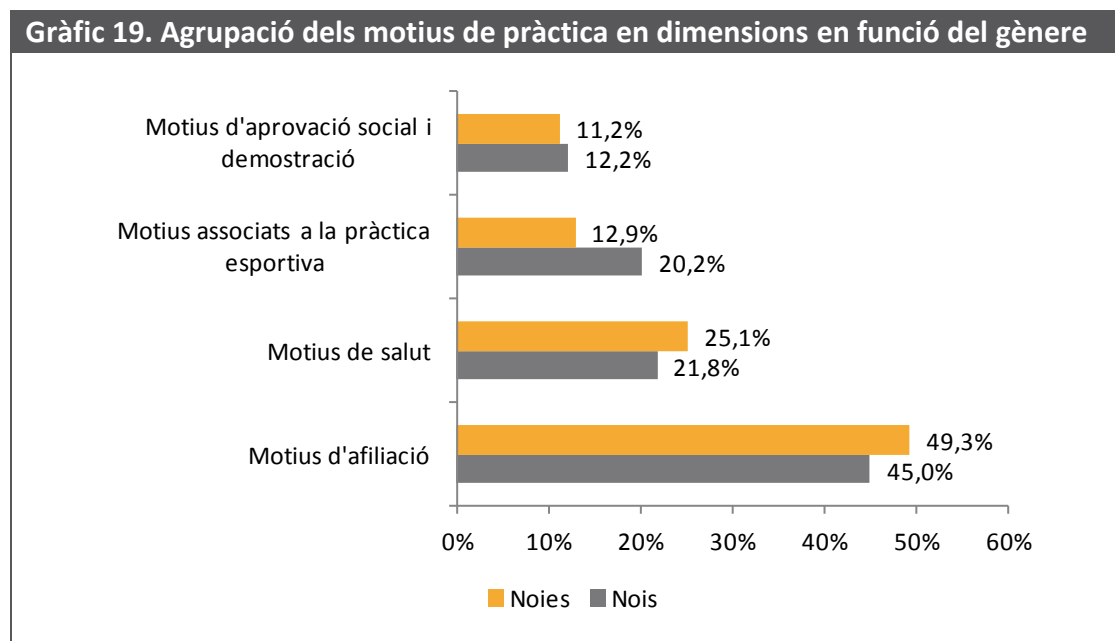
Gràfic 18. Motius de pràctica en funció del gènere

El Gràfic 18 mostra els motius dels escolars per practicar esport en funció del gènere. No existeixen diferències en les dues motivacions més importants, però sí en la tercera. En aquest sentit, **els aspectes competitius són més rellevants en els nois**, que afirmen practicar esport perquè "m'agrada competir i fer partits" en un 47,2% i perquè "vull ser esportista professional"

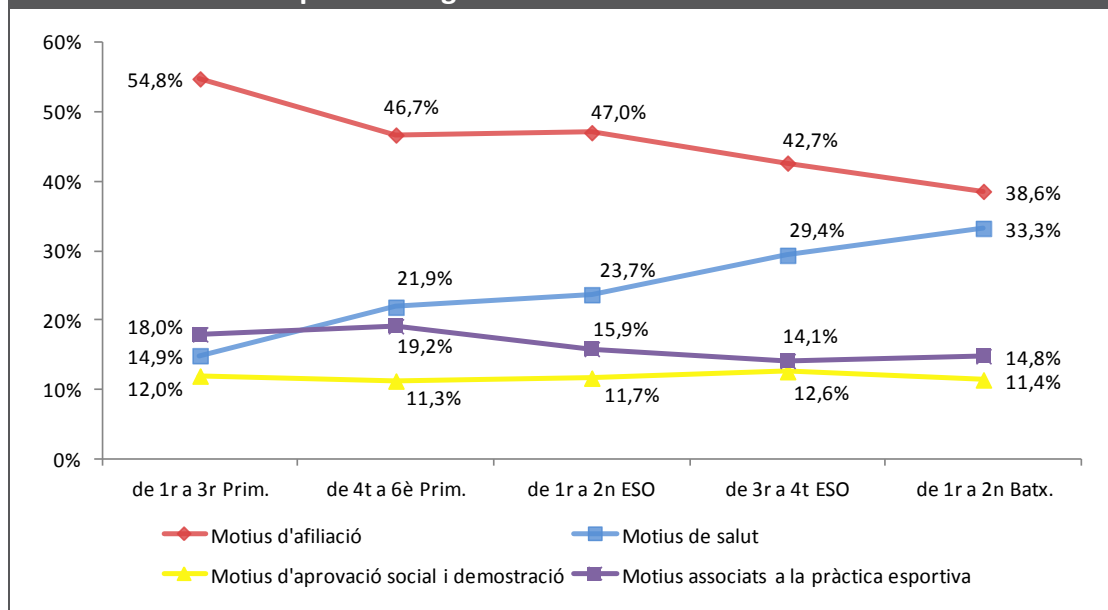
en un 23,7%. En canvi, **els motius de pràctica més destacats en les noies són els associats a la socialització o l'estètica**, ja que realitzen pràctica esportiva "per mantenir la línia" en un 18,9% i "per fer nous amics" en un 17,5%, a més de "per aprendre nous esports" en un 14,5%.

Agrupant les respostes en àmbits més amplis, s'observen diferències entre nois i noies (Gràfic 19). D'acord a aquesta classificació, els motius d'afiliació són els més importants en ambdós sexes. A continuació, les noies es decanten per la pràctica esportiva per motius de salut i, en canvi, els nois s'inclinen per la pràctica tant per motius de salut com per motius associats a la pròpia pràctica esportiva.

Aprofundint en l'anàlisi d'aquests resultats, el Gràfic 20 mostra que els motius d'afiliació són els més importants en qualsevol etapa educativa, però que tendeixen a disminuir en favor dels motius de salut a mesura que augmenta l'edat dels escolars.

Gràfic 20. Motius de pràctica segons dimensions i curs

En relació als motius de pràctica, a l'hora d'analitzar el tipus de pràctica esportiva tan important és saber el motiu pel qual els escolars practiquen esport com qui els anima a iniciar-se en la pràctica (Taula 3).

Taula 3. Impulsors de la pràctica esportiva

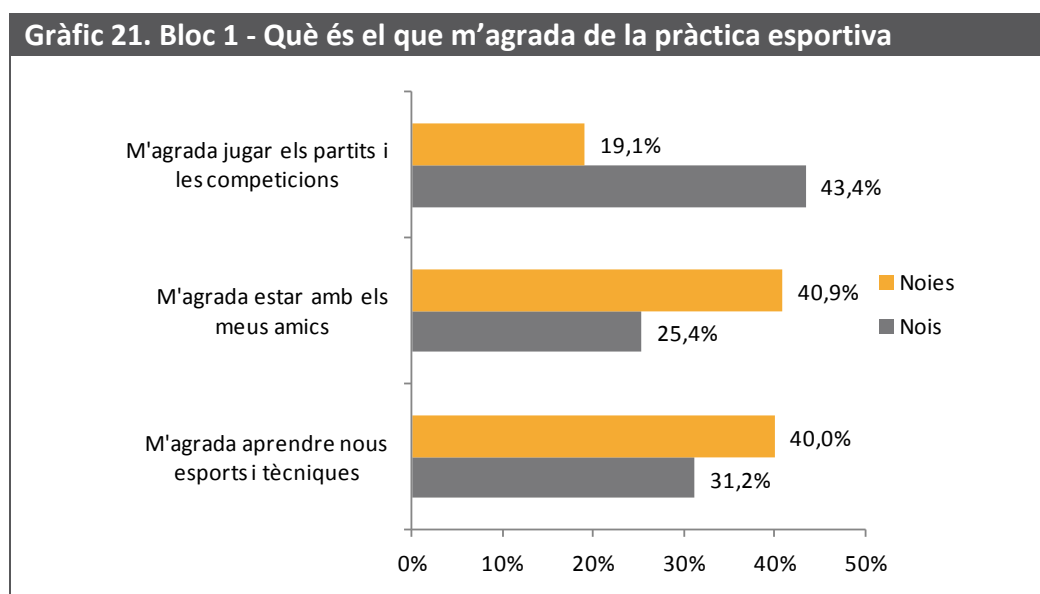
Iniciativa pròpia	61,5%
Pare o mare	44,8%
Amics/gues	21,3%
Germans/es	9,0%
Altres familiars	6,7%

Sumant totes les referències a la família -pare i mare, germans/es i altres familiars- (60,5%), s'observa que la seva importància és gairebé igual d'important que la iniciativa pròpia.

Per ampliar l'anàlisi dels motius de pràctica, es presentava als enquestats quatre blocs de preguntes on se'ls demanava que valoressin el que consideraven més important.

- Bloc 1 - Què és el que més agrada de la pràctica esportiva
- Bloc 2 - Què és el que es considera més important al practicar esport
- Bloc 3 - Motivació per la qual faig esport
- Bloc 4 - Què és el que més m'agrada dels entrenaments

El **Bloc 1** de preguntes és aquell que ha recollit les diferències entre sexes més significatives. En aquest sentit, a nivell general un **35,2% dels escolars ha indicat que el més important és jugar els partits i les competicions**, un 32,5% estar amb els amics i amigues, i un 32,3% aprendre nous esports i tècniques.

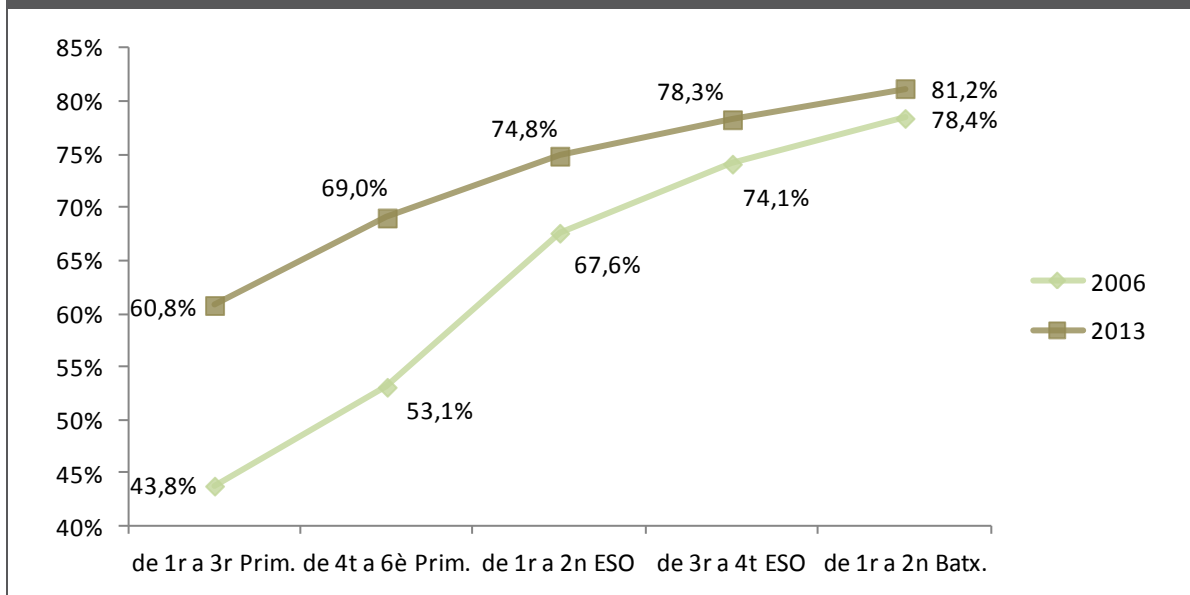

Segmentant els resultats per gènere (Gràfic 21), els nois prioritzen jugar els partits i les competicions (43,3%) i les noies estar amb els amics i amigues (40,9%) i aprendre nous esports i tècniques (40,0%).

4.5 Historial de pràctica i abandonament

Del total d'escolars enquestats que han afirmat realitzar una activitat esportiva fora de l'horari lectiu durant el curs escolar, un **71,0% diu haver practicat algun altre esport o activitat física que va abandonar**, un percentatge superior al registrat l'any 2007 (62,4%). Contrastant ambdós estudis, s'observa que el nombre de nois i noies que va acumulant experiències diferents en quant a pràctica esportiva s'incrementa en totes les edats (Gràfic 22).

Gràfic 22. Evolució del nombre de persones que havien practicat altres esports abans de l'actual

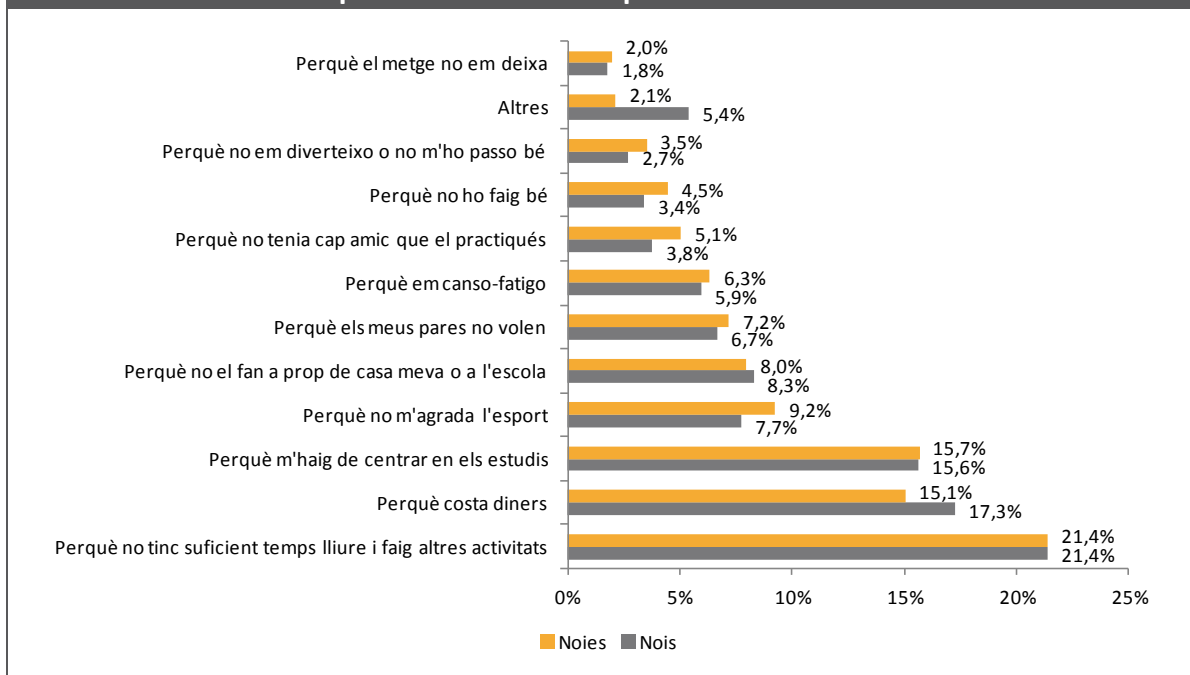
Entre els factors positius d'aquesta dada, destaca que un major número d'experiències en diferents pràctiques esportives dona majors garanties de continuar practicant esport en edat adulta, donada la riquesa d'experiències que haurà tingut en etapa formativa. Des de l'òptica de l'oferta, això també reforça l'existència d'una àmplia i variada oferta esportiva que permet diverses opcions per a cadascun dels segments de població en edat escolar de la ciutat.

4.6 Motius de no pràctica

El principal motiu de no pràctica esportiva que han indicat els escolars **és no tenir suficient temps lliure i fer altres activitats (21,3%)**. En segon i tercer lloc, diuen no poder practicar activitat esportiva pels diners que costa (15,9%) i perquè s'han de centrar en els estudis (15,8%).

Respecte els resultats de l'estudi de 2007, cal destacar el descens de la primera opció de resposta en un 15,1%, i l'aparició en els resultats de la segona i tercera opcions més mencionades -que no es trobaven incloses en l'anterior edició de l'estudi-, que indueixen a pensar en una diversificació dels motius de no pràctica esportiva.

Gràfic 23. Motius de no pràctica d'activitat esportiva a l'actualitat

Pel que fa a les diferències entre nois i noies, el Gràfic 23 mostra, que contràriament al que s'observava en els resultats de l'estudi de 2007, els motius de no pràctica esportiva són similars en ambdós sexes.

4.7 Motius d'abandonament

Aprofundint en l'anàlisi dels escolars que no practiquen cap tipus d'esport, les dades indiquen que el 73,7% d'aquests havia practicat esport amb anterioritat, de manera similar al que ja es reflectia en l'estudi de l'any 2007 (74,2%). En funció del gènere, nois (71,1%) i noies (75,1%) obtenen percentatges de pràctica precedent similars, que no indiquen diferències significatives entre ambdós.

El Gràfic 24⁴ mostra els principals motius d'abandonament de l'activitat esportiva per part dels escolars que actualment no practiquen cap esport. El motiu altres segueix sent, com en l'estudi de l'any 2007, la resposta més indicada (23,9%), malgrat haver-se deixat oberta la pregunta amb l'objectiu de solucionar el problema de formulació de les respostes tancades. Deixant de banda aquesta resposta, els motius més importants són perquè no tenia temps (15,9%),

⁴ Els escolars de 1r i 2n de primària no van respondre aquesta pregunta.

perquè no tenia diners (12,1%), perquè m'havia de centrar en els estudis (12,1%) i perquè no m'agradava (11,6%).

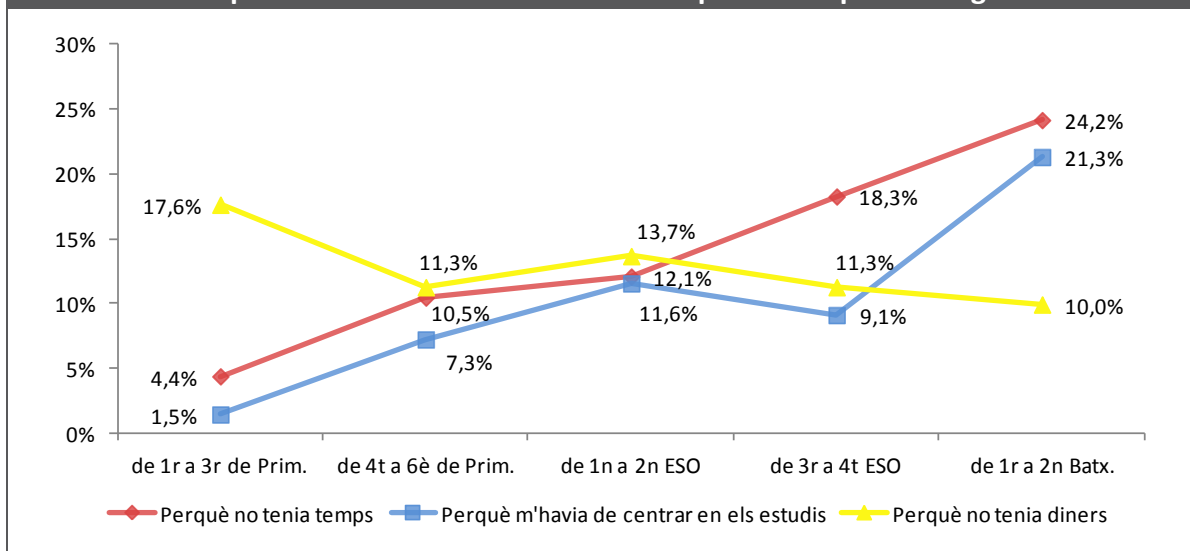
Gràfic 24. Motius d'abandonament de l'activitat esportiva practicada anteriorment

La segmentació d'aquests resultats no presenta grans diferències en funció del sexe, però sí d'acord a l'edat. D'aquesta manera, el Gràfic 25⁵ evidencia que els motius perquè no tenia temps i perquè m'havia de centrar en els estudis tendeixen a créixer conforme els escolars es fan més grans. Així, ja sigui per la falta de temps i/o perquè s'han de centrar més en els estudis, l'adquisició de majors responsabilitats a mesura que avancen de curs fa que els escolars iniciïn el descens de la seva pràctica esportiva. En canvi, no s'estableix cap relació entre l'edat de l'escolar i el motiu d'abandonament de la pràctica perquè no tenia diners.

⁵ Els escolars de 1r i 2n de primària no van respondre aquesta pregunta.

Gràfic 25. Principals motius d'abandonament de la pràctica esportiva segons curs

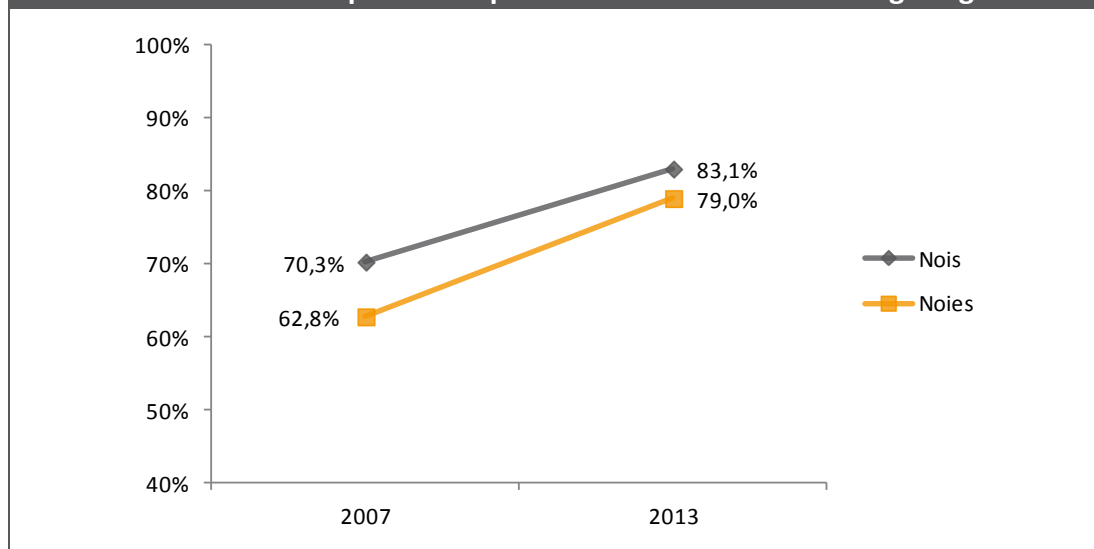
Finalment, en referència a la pregunta de si voldrien tornar a practicar els esports que van abandonar, un 65,8% dels escolars indiquen que sí que els hi agradaria tornar-lo a practicar, per un 18,4% que no ho sap i un 15,7% que afirma que no. Tal i com es desprenia dels resultats de l'estudi de l'any 2007, l'alt percentatge d'escolars que voldria tornar a practicar esport vindria donat pel fet que, com s'ha analitzat al punt anterior, únicament un 11,6% va abandonar l'esport perquè aquest no li agradava, és a dir, en la majoria dels casos l'abandonament de la pràctica esportiva va ser produït per motius "externs" a la persona.

4.8 Pràctica ocasional

El percentatge d'escolars que realitza pràctica esportiva puntual fora del calendari escolar, és a dir, durant les vacances d'escola (Nadal, Setmana Santa i estiu), és del 80,9%, un 14,2% més que en l'estudi de l'any 2007. D'aquest percentatge de practicants, un 82,1% fa pràctica esportiva regular durant l'any, mentre que un 17,9% no en fa.

Segmentant els resultats en funció del gènere (Gràfic 26), s'observa que els nois (83,1%) realitzen més pràctica esportiva puntual que les noies (79,0%), establint-se una diferència (4,1%) inferior a la registrada durant el curs.

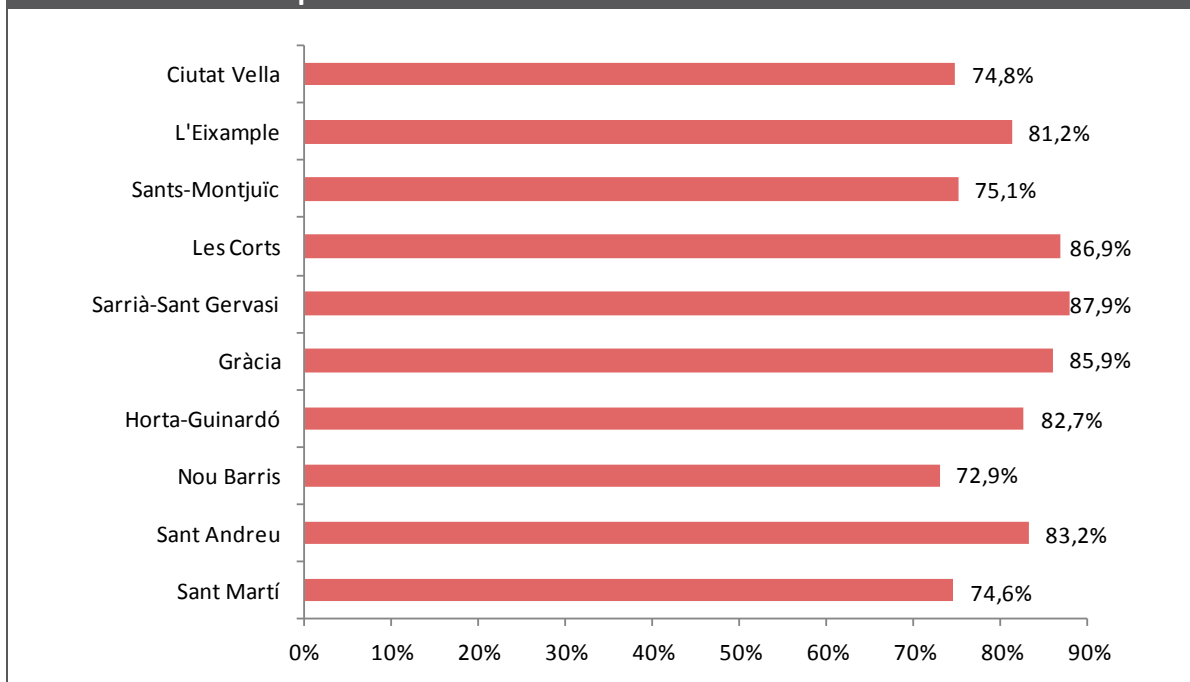
Gràfic 26. Evolució de la pràctica esportiva durant les vacances segons gènere

En comparació amb els resultats de l'estudi de l'any 2007, l'evolució del nivell de pràctica esportiva durant les vacances ha crescut més en les noies (16,2%) que en els nois (12,8%), de tal manera que la diferència entre sexes ha disminuït d'un 7,5% a un 4,1%.

Analitzant els resultats en funció del districte (Gràfic 27) es poden diferenciar dos grups, un de quatre districtes on el nivell de pràctica esportiva puntual se situa entre el 70,0% i el 80,0%, i un de sis districtes que es localitza entre el 80,0% i el 90,0%.

Gràfic 27. Pràctica esportiva durant les vacances en funció del districte

Dins del primer grup de districtes hi ha Ciutat Vella, que des del 2007 ha vist augmentat el seu nivell de pràctica esportiva puntual d'un 38,6% a un 74,8%. D'aquesta manera, Ciutat Vella obté valors similars als de la resta de districtes i se situa entre el 72,9% de Nou Barris i el 87,9% de Sarrià-Sant Gervasi.

L'anàlisi d'aquests resultats d'acord al curs d'estudi mostra que als cursos de primària el nivell de pràctica esportiva puntual és similar en ambdós sexes, però que amb l'inici de l'educació secundària el nivell de pràctica de les noies disminueix, distanciant-se de la dels nois.

5. Pràctica esportiva dels escolars de centres d'educació especial

La societat actual requereix dedicar especial atenció a les persones que presenten necessitats educatives especials, entre les qual hi ha les persones que presenten discapacitat. D'aquesta manera, es fa necessari promoure la inclusió d'aquest col·lectiu, ja sigui en l'àmbit educatiu, laboral o social, entre d'altres. Però tot i així, la inclusió no és una resposta únicament a les persones que presenten discapacitat o necessitats educatives especials, sinó que és una resposta per a tothom ja que parteix del supòsit que tots podem aprendre de tots i es basa en la lògica de la heterogeneïtat.

En aquest sentit, en les darreres dècades l'esport ha esdevingut un vehicle útil en els processos educatius per a la inclusió de les persones que presenten discapacitat. Així, la utilització de l'esport amb aquesta finalitat s'ha traduït en l'eliminació progressiva de les barreres arquitectòniques, en l'adaptació de diferents pràctiques esportives per poder ser realitzades per persones amb discapacitat i en la inclusió d'aquest col·lectiu en activitats esportives que realitzen participants sense discapacitat (amb o sense monitor de suport).

Amb l'objectiu de conèixer les característiques d'aquesta pràctica per poder ser potenciada posteriorment per l'IBE, el present apartat recull una aproximació al perfil dels escolars de centres d'educació especial que són practicants d'esport.

5.1 Esports més practicats

Els esports més practicats de forma organitzada pels escolars enquestats són la natació (19,4%), el futbol i futbol sala (12,5%) i el bàsquet (9,7%) (Taula 4). Pel que fa a la pràctica per lliure, es decanten pel futbol i futbol sala (12,5%), caminar (11,1%) i el ciclisme/anar en bici (7,6%).

Taula 4. Esports més practicats segons tipologia			
Pràctica organitzada		Pràctica per lliure	
Natació	19,4%	Futbol i futbol sala	12,5%
Futbol i futbol sala	12,5%	Caminar	11,1%
Bàsquet	9,7%	Ciclisme/Anar en bici	7,6%

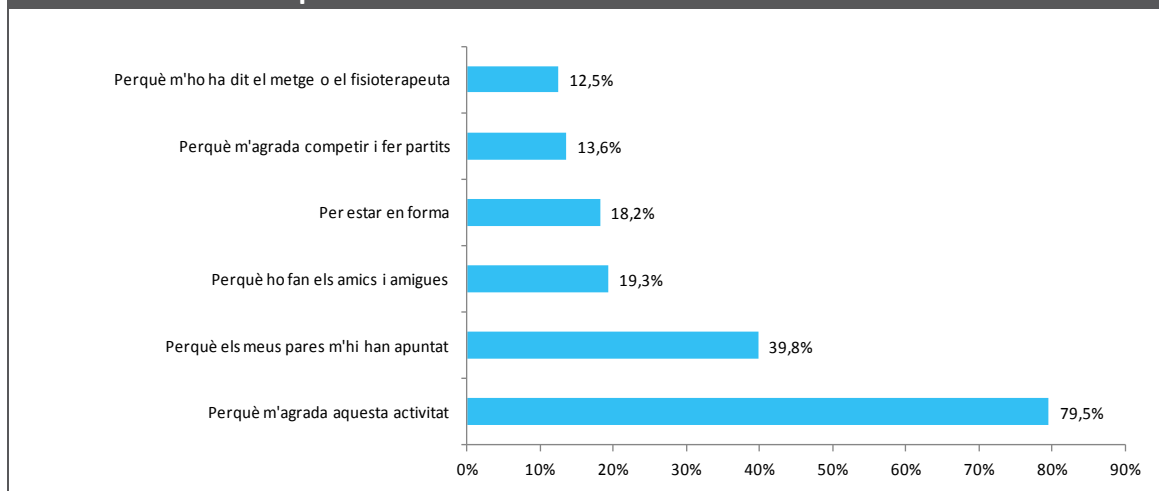
5.2 Competició

En referència a la pràctica competitiva, un **38,6% dels alumnes enquestats indica participar en competicions i/o partits**, per un 61,4% que no hi pren part. Dels escolars enquestats que afirmen fer pràctica competitiva, a un 94,3% li agrada prendre-hi part i a un 5,7% no.

5.3 Motius de pràctica

El principal motiu de pràctica dels escolars de centres d'educació especial enquestats és la **pròpia satisfacció de practicar l'activitat que fan (79,5%)** (Gràfic 28). En segon i tercer lloc indiquen, respectivament, perquè els han apuntat els pares (39,8%) i per poder estar amb els amics i amigues (19,3%).

Gràfic 28. Motius de pràctica

A més, en referència a qui va animar als escolars enquestats a iniciar-se en la pràctica esportiva, la Taula 5 mostra que l'agent més important és clarament la família (68,2%), seguit de la iniciativa pròpia (31,8%) i els amics i amigues (10,2%).

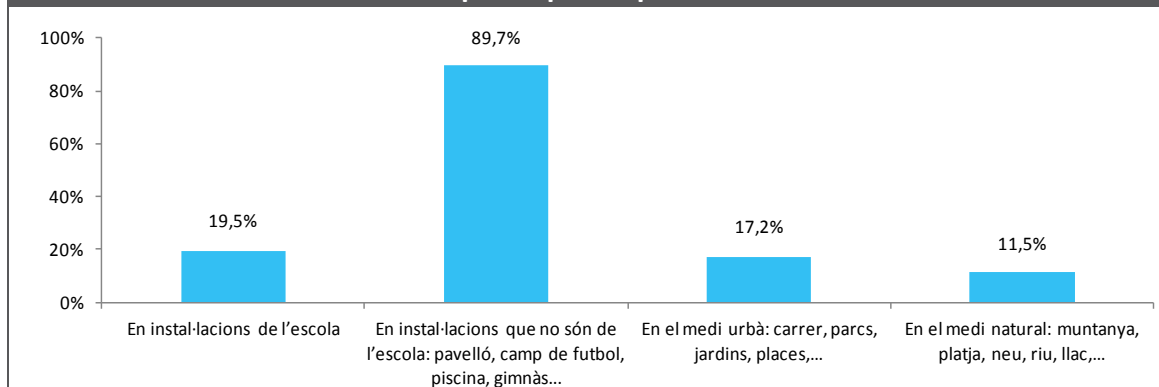
Taula 5. Impulsors de la pràctica esportiva

Família	68,2%
Iniciativa pròpia	31,8%
Amics/gues	10,2%

5.4 Llocs de pràctica esportiva

Aprofundint en l'anàlisi del tipus de pràctica esportiva dels escolars de centres d'educació especial enquestats, és important posar atenció en els llocs de pràctica esportiva que utilitzen fora de l'horari escolar. En aquest sentit, el Gràfic 29 mostra que **els llocs més comunament utilitzats són instal·lacions esportives que no formen part de l'escola (89,7%)**. En segon lloc, utilitzen les instal·lacions escolars (19,5%) i, en tercer, el medi urbà (parcs, jardins, places, etc.) (17,2%).

Gràfic 29. Lloc on es realitzen les pràctiques esportives

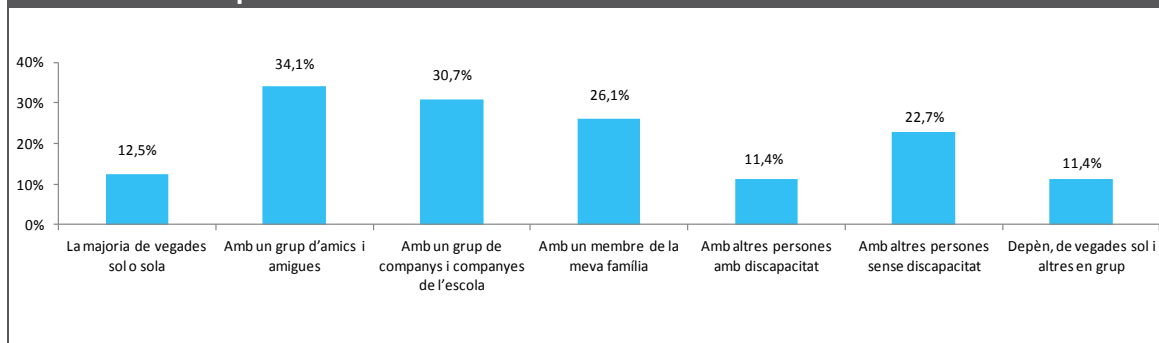

En aquest sentit, **és important destacar que el 93,0% dels alumnes no troben dificultats d'accés en aquests espais esportius, davant el 7,0% que sí que en troba.** Les dificultats que comenten aquests últims fan referència a les barreres arquitectòniques i a la necessitat de dependre d'una altra persona. Aquest fet indica la qualitat i l'esforç continuat en la supressió de barreres arquitectòniques en les instal·lacions esportives municipals de Barcelona.

5.5 Companys de pràctica esportiva

Un altre aspecte important a tenir en compte a l'hora de definir el tipus de pràctica esportiva dels escolars de centres d'educació especial enquestats, és conèixer els companys que tenen en realitzar pràctica esportiva, ja que són un agent molt important en la seva inclusió en la societat.

Gràfic 30. Amb qui es realitza activitat física?

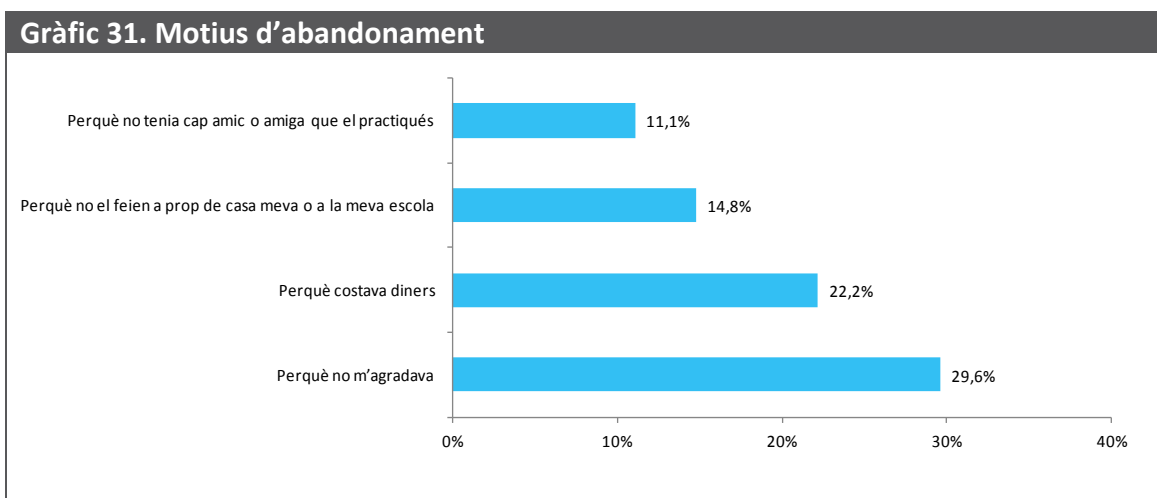

Així, en primer lloc els escolars porten a terme la pràctica esportiva amb el grup d'amics i amigues (34,1%) i, a continuació, amb els companys de l'escola (30,7%) i amb algun membre de la pròpia família (26,1%) (Gràfic 30).

5.6 Historial i motius d'abandonament

En analitzar l'historial de pràctica i abandonament de les activitats esportives, **un 33,3% dels escolars enquestats diuen haver abandonat prèviament una pràctica esportiva.**

Entre els motius d'abandonament d'una pràctica esportiva prèvia més mencionats pels enquestats, hi destaquen perquè no els agradava (29,6%), per motius econòmics (22,2%) i perquè el que voldrien practicar no ho poden fer a prop de casa seva o de l'escola (14,8%) (Gràfic 31).

Així mateix, cal destacar que dels alumnes que han abandonat algun esport, **un 50% indica que li agradaria tornar-lo a practicar**, mentre que un 36,7% no ho voldria i un 13,3% no ho sap. Així mateix, del total d'alumnes que practiquen un esport regularment al llarg del curs, **un 87,4% afirmen que els agradaria continuar fent esport o activitat física quan siguin grans.**

6. Conclusions

En aquest informe s'ha presentat els resultats de l'estudi d'hàbits esportius de la població en edat escolar de la ciutat de Barcelona. El disseny de la investigació s'ha fonamentat en la realització d'una investigació quantitativa que fos representativa per a la totalitat de població escolar de la ciutat. La mostra s'ha establert prou àmplia per garantir també la representativitat a partir de les diferenciacions per gènere, edat/curs, titularitat del centre o districte de residència.

Els resultats obtinguts indiquen, en primer lloc, que **el 76,0% dels escolars realitza pràctica esportiva de manera regular (setmanalment) fora de l'horari lectiu durant el curs escolar**. Per tant, s'estableix un creixement del 9,2% respecte l'any 2007 i del 35,9% respecte l'any 1998, que situen a la ciutat amb uns nivells de pràctica esportiva en edat escolar capdavanters a nivell mundial. Per això, **una vegada assolits uns nivells de pràctica esportiva molt elevats, és interessant reflexionar sobre la necessitat de prioritzar l'atenció sobre la qualitat enlloc de la quantitat**.

Aprofundint en l'anàlisi dels factors clau que influencien el nivell de pràctica, segueix havent-hi **una diferència significativa entre nois (82,5%) i noies (69,2%) que, ara bé, s'ha vist reduïda en un 4,1% respecte el 2007**. Pel que fa als districtes, **les dades obtingudes evidencien un creixement generalitzat de pràctica en tots ells**, sent significativament important a Ciutat Vella, que ha deixat de tenir uns nivells molt per sota dels de la resta de districtes. En darrer lloc, l'anàlisi dels resultats en funció de l'edat/curs escolar mostra l'existència **d'un creixement durant l'etapa de primària, que fa marxa enrere amb el pas a l'etapa de secundària, per mantenir-se en els posteriors cursos educatius**.

La distinció del tipus de pràctica realitzada -organitzada o per lliure- ha permès conèixer amb major profunditat la tipologia d'activitats esportives practicades. **Segmentant els resultats en funció del sexe, se segueix reproduint la influència dels estereotips masculins i femenins, on els esports més practicats pels nois de forma organitzada són el futbol, el bàsquet, la natació, els esports de lluita i el tennis, mentre que en les noies ho són les danses, la natació, el bàsquet, el futbol i el patinatge**. Respecte el 2007 els esports més practicats gairebé no han variat, si bé s'han vist diversificats -a excepció del futbol en els nois i de les danses en les noies-

, facilitant la incorporació dels esports de lluita en els nois i el futbol en les noies dins dels esports més practicats.

Pel que fa a la pràctica d'activitats per lliure els nois presenten més percentatge de pràctica d'esports col·lectius -futbol-, mentre que les noies opten clarament per activitats associades a la pràctica per lliure -ciclisme/anar en bici, córrer, caminar, gimnàs fitness i patinar-.

En aquest sentit, un 42,0% dels escolars practicants només fa pràctica per lliure, per un 17,5% que només en fa per lliure i, un 40,5%, que en fa tant organitzadament com per lliure. D'altra banda, la pràctica esportiva es troba distribuïda de manera diferent segons sigui organitzada - de forma homogènia durant tota la setmana- o per lliure -focalitzada al cap de setmana-.

En relació a la pràctica competitiva, **un 62,7% dels escolars afirma participar en competicions o partits de l'esport que practiquen**, un 3,3% més que el 2007. Tot i que l'augment s'hagi produït en ambdós sexes, la diferència entre els nivells de pràctica competitiva dels nois (76,8%) i les noies (45,9%) és del 30,9%, un 5,0% superior a la del 2007. Aprofundint en aquestes dades, un 56,0% dels escolars competeix en els Jocs Esportius Escolars, per un 50,1% que ho fa en competicions federades. **Segmentant els resultats per sexes, la pràctica competitiva de les noies es desenvolupa sobretot a través dels Jocs Esportius Escolars, mentre que en els nois es dona de manera més equilibrada. Aquest fet porta a la reflexió de la importància que els Jocs Esportius Escolars juguen, a diferència dels clubs i la pràctica federada, per a la inserció de les noies a l'esport de competició.**

En referència a les motivacions que condueixen als escolars a practicar esport, **perquè m'agrada l'esport (84,4%), per poder estar en forma (42,6%) i per poder competir i fer partits (34,8%) segueixen sent, tal i com succeïa el 2007, els tres motius més mencionats.** En funció del gènere, els dos principals motius són indicats per ambdós sexes, però a partir d'aquí els nois es decanten per aquells associats als aspectes competitius, mentre que les noies s'inclinen per aquells relacionats amb la socialització o l'estètica. D'altra banda, també és interessant destacar que, agrupant les motivacions per àmbits, **conforme augmenta l'edat dels escolars les motivacions associades a l'afiliació tendeixen a disminuir en favor de les relacionades amb la salut.**

L'anàlisi de l'història de pràctica esportiva mostra que el percentatge d'escolars que afirmen haver practicat algun altre esport abans de l'actual (71,0%) ha augmentat respecte el 2007 (62,4%), especialment als cursos de l'etapa de primària.

Un altre aspecte a analitzar són els motius de no pràctica. **Les principals raons que donen els escolars per no fer esport són no tenir suficient temps lliure i fer altres activitats (21,3%), pels diners que costa (15,9%) i perquè s'han de centrar en els estudis (15,8%),** sense que hi hagin diferències significatives entre gèneres.

Entre els escolars que actualment no practiquen cap esport, però que anteriorment sí que n'havien fet, és interessant analitzar l'evolució en els cursos educatius dels principals motius d'abandonament. Així, l'estudi mostra que **els motius perquè no tenia temps i perquè m'havia de centrar en els estudis tendeixen a créixer conforme augmenta l'edat dels escolars, mentre que el motiu perquè no tenia diners no es veu afectat.**

En darrer lloc, l'anàlisi de la pràctica ocasional posa de manifest que aquesta ha tingut un gran increment entre la població escolar -sobretot entre les noies -, en passar d'un 66,7% l'any 2007 a un 80,9% a l'actualitat.

La incorporació en l'estudi dels escolars de centres d'educació especial que practiquen esport ha permès ampliar el coneixement sobre els seus hàbits de pràctica esportiva. En aquest sentit, **els esports més practicats de manera organitzada** -natació, futbol i bàsquet- **i per lliure** -futbol, caminar i ciclisme/anar en bici- **no difereixen excessivament dels obtinguts pels nois i noies d'escoles ordinàries.** Pel que fa a la pràctica competitiva, **tot i que el nivell de pràctica és inferior al dels escolars de les escoles ordinàries, a pràcticament tots els hi agrada prendre-hi part.**

Pel que fa als motius de pràctica, **la satisfacció de practicar l'activitat que fan (79,5%) també és, com en les escoles ordinàries, el motiu més important,** però en canvi difereixen els indicats a continuació.

En relació als llocs de pràctica, **les activitats esportives s'acostumen a dur a terme sobretot en instal·lacions que no són pròpies de l'escola (89,7%), on la majoria de participants no hi troben dificultats d'accés (93,0%).**

En referència als companys de pràctica esports, els escolars de centres d'educació especial enquestats acostumen a practicar esport amb el grups d'amics (34,1%) i, seguidament, amb els companys de l'escola (30,7%) o amb algun membre de la pròpia família (26,1%).

En resum, el creixement de l'índex de pràctica esportiva registrat entre el 2007 i el 2013 evidencien l'esforç que, des de l'administració pública, s'ha portat a terme per acostar l'esport a tota la població escolar. Tot i així, aquest informe d'anàlisi sobre la situació dels hàbits esportius dels escolars de la ciutat de Barcelona ha de permetre a l'Institut Barcelona Esports -i a la resta de Departaments de l'administració local que interactuen amb l'esport- continuar les seves iniciatives de promoció esportiva en edat escolar amb una visió actualitzada sobre la situació actual de pràctica esportiva a la ciutat. En aquest sentit, l'elevat índex de pràctica esportiva porta a reflexionar que, una vegada assolits uns nivells molt elevats, caldria focalitzar les accions en la qualitat d'aquesta pràctica. A més, la similitud amb l'estudi dut a terme el 2007, també permet validar -o reavaluar si fos el cas- algunes de les actuacions que s'han portat a terme en els darrers anys.